

Praha: 12. září 2017
Číslo jednací: 088097/2017/KUSK
Spisová značka: SZ_088097/2017/KUSK
Vyřizuje: Petr Franěk I. 824
Značka: OSA/Fra

ROZHODNUTÍ

I.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správních agend a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání obviněného Jana Šinágla, nar. 9.12.1952, trvalý pobyt Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák, proti výroku I. rozhodnutí Komise k projednávání přestupků města Hostomice ze dne 26.5.2017, č.j.: 267/2017, jímž bylo rozhodnuto o přestupku obviněného Jana Šinágla proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30.6.2017 (dále jen „zákon o přestupcích“), rozhodl takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se výrok I. rozhodnutí Komise k projednávání přestupků města Hostomice ze dne 26.5.2017, č.j.: 267/2017, mění takto:

Řízení vedené proti obviněnému Janu Šináglovi, nar. 9.12.1952, trvalý pobyt Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák, pro přestupek proti občanskému soužití kvalifikovaný Komisí k projednávání přestupků města Hostomice podle ustanovení § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, kterého se měl obviněný Jan Šinágl dopustit tím, že dne 21.6.2016 v prostorách Městského úřadu Žebrák označil Ing. Bohdana Šimečka jako „hajzlíka“, přičemž mu urážlivě tykal, se dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. m) zákona o přestupcích zastavuje, neboť v řízení vyšlo najevo, že jde o přestupek, který lze projednat jen na návrh podle § 68 odst. 1 zákona o přestupcích.

II.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správních agend a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání obviněného Ing. Bohdana Šimečka, nar. 1.7.1966, trvalý pobyt Svatovítská 578/18, 160 00 Praha 6 – Dejvice, v zastoupení na základě plné moci Mgr. Marií Vrecionovou, advokátkou se sídlem Bří. Nejedlých 220, 266 01 Beroun, proti rozhodnutí Komise k projednávání přestupků města Hostomice ze dne 26.5.2017, č.j.: 267/2017, jímž bylo ve výroku I. rozhodnuto o přestupku obviněného Jana Šinágla a ve výroku II. o

přestupku obviněného Ing. Bohdana Šimečka proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, rozhodl takto:

- a) **Podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu se odvolání Ing. Bohdana Šimečka proti výroku I. rozhodnutí Komise k projednávání přestupků města Hostomice ze dne 26.5.2017, č.j.: 267/2017, jímž bylo rozhodnuto o přestupku obviněného Jana Šinágla, zamítá jako nepřipustné.**
- b) **Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se výrok II. rozhodnutí Komise k projednávání přestupků města Hostomice ze dne 26.5.2017, č.j.: 267/2017, mění v části, kterou byl obviněný Ing. Bohdan Šimeček, nar. 1.7.1966, trvalý pobyt Svatovítská 578/18, 160 00 Praha 6 – Dejvice, uznán vinným ze spáchání přestupku, takto:**

Obviněný Ing. Bohdan Šimeček, nar. 1.7.1966, trvalý pobyt Svatovítská 578/18, 160 00 Praha 6 – Dejvice, je vinen spácháním přestupku proti občanskému soužití podle ustanovení § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, kterého se dopustil tím, že dne 21.6.2016 v prostorách chodby Městského úřadu Žebrák, po předchozím slovním a fyzickém konfliktu, vytáhl na Jana Šinágla pepřový sprej a dvakrát mu jej stříkl do očí, čímž způsobil Janu Šináglovi erytém víček a okolí očí, pročež byl Jan Šinágl nucen vyhledat lékařské ošetření, a bylo mu předepsáno užívání očních léků po dobu 1 týdne. Obviněný tedy úmyslně narušil občanské soužití drobným ublížením na zdraví.

- c) **Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se část výroku II. rozhodnutí Komise k projednávání přestupků města Hostomice ze dne 26.5.2017, č.j.: 267/2017, jímž byla obviněnému uložena sankce pokuty a dále povinnost nahradit náklady řízení, potvrzuje.**

Odůvodnění

Komise k projednávání přestupků města Hostomice (dále též „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 26.5.2017, č.j.: 267/2017:

- výrokem I. uznala obviněného Jana Šinágla vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, kterého se dopustil tím, že v přímém úmyslu dne 21.6.2016 v prostorách Městského úřadu Žebrák, kdy poté, co byl panem Ing. Bohdanem Šimečkem, nar. 1.7.1966, vyzván k opuštění kanceláře účetní v Městském úřadě Žebrák tohoto označil jako „hajzlíka“, přičemž mu urážlivě tykal a vyhrožoval, tedy úmyslně narušil občanské soužití jiným

hrubým jednáním. Za uvedený přestupek byla Janu Šináglovi uložena pokuta ve výši 2.000 Kč a dále mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

- výrokem II. uznala obviněného Ing. Bohdana Šimečka vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, kterého se dopustil tím, že v přímém úmyslu dne 21.6.2016 v prostorách Městského úřadu Žebrák, kdy poté, co byl panem Janem Šináglem, nar. 9.12.1952, jehož vyzval k opuštění kanceláře účetní v Městském úřadě Žebrák, označen jako „hajzlík“, přičemž mu bylo ze strany jmenovaného urážlivě tykáno a vyhrožováno, tak následně na chodbě Městského úřadu Žebrák vytáhl na jmenovaného Jana Šinágla pepřový sprej a dvakrát mu jej stříkl do očí, přičemž byl jmenovaným Janem Šináglem v rámci jeho obrany udeřen do pravé tváře a kopnut do levé nohy, tedy úmyslně narušil občanské soužití drobným ublížením na zdraví. Za uvedený přestupek byla Bohdanu Šimečkovi uložena pokuta ve výši 5.000 Kč a dále mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal obviněný Jan Šinágl v zákonem stanovené lhůtě odvolání, kterým rozhodnutí napadá v rozsahu výroku I. Nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřuje obviněný J. Šinágl v nedostatečném uvedení popisu spáchaného skutku ve výroku rozhodnutí, když není zřejmé, co se míní „urážlivým tykáním“, ani čím měl obviněný J. Šinágl vyhrožovat. Dále je ze strany J. Šinágla namítána nesprávná kvalifikace skutku, když skutek kladený za vinu obviněnému lze podřadit pod § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, nikoliv pod písm. c), neboť šlo o verbální delikt, jehož projednání probíhá na návrh a v částečně odlišném procesním režimu. Ani hodnocení za „hajslíka“ nebo „zmetka“ nemůže být proto hodnoceno jako jiné hrubé jednání, je-li přímo v zákoně k dispozici speciální skutková podstata, pod níž je možno toto jednání podřadit. Pokud jde o tykání nebo vyhrožování, takové jednání nemůže být už vůbec označeno za jednání hrubé, když navíc není zřejmé, co přesně obviněný míní, když uvedl, že si na poškozeného „posvítí“. Obviněný navrhuje, aby odvolací orgán výrok I. napadeného rozhodnutí změnil tak, že řízení o přestupku zastaví.

Obviněný Ing. Šimeček podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně v zákonem stanovené lhůtě odvolání, kterým rozhodnutí napadá v celém rozsahu. V odvolání namítá špatné a nesprávné vyhodnocení věci správním orgánem I. stupně. Dle názoru odvolatele se správní orgán I. stupně vůbec nezabýval napadením a s tím souvisejícím zraněním jeho osoby, hodnotí pouze použití hrubých urážek vůči němu a dehonestování druhé osoby spočívající právě v používání vulgárních výrazů za přítomnosti spolupracovníků Ing. Šimečka. Právě díky fyzickému napadení ze strany obviněného Šinágla došlo ze strany Ing. Šimečka k použití pepřového spreje, který se tímto bránil a pokusil se odvrátit útok rozrušeného občana – obviněného J. Šinágla. Ze svědeckých výpovědí i ze zvukové nahrávky vyplývá, že J. Šinágl se na úřad dostavil s úmyslem provokovat.

K použití zvukové nahrávky jako důkazu obviněný Ing. Šimeček namítá, že nelze vyloučit, že soukromá nahrávka obviněného J. Šinágl není nijak upravena. Sám J. Šinágl při svém závěrečném vyjádření uvedl, že mohlo dojít k vypnutí nahrávacího zařízení. Tudíž obviněný zpochybňuje nahrávku z hlediska její úplnosti a také z hlediska možných úprav. Nahrávka neobsahuje takové informace, které by jednoznačně svědčily o tom, že se vše odehrálo tak, jak popisuje obviněný J. Šinágl. Zvuky v pozadí, které jsou z nahrávky slyšet, mohly vzniknout při jakémkoliv pohybu některé z osob, či jakýmkoliv dalším způsobem. Obviněný J. Šinágl si byl vědom, že má diktafon puštěný na nahrávání a s tímto vědomím mohl korigovat své chování a mohl ovlivnit nejenom směr rozhovoru, ale i zvuky v pozadí. Zvukový záznam není dle názoru odvolatele takový, aby na jeho podkladě bylo možno bez jakýchkoliv pochybností konstatovat, že obviněný J. Šinágl byl Ing. Šimečkem napaden jako první, tak jak posoudila přestupková komise. Dle odvolatele ze zvukového záznamu nejsou slyšet projevy fyzického napadení (tedy kop a úder pěstí) směřující od pana Šinágl vůči panu Šimečkovi, byť toto fyzické napadení pan Šinágl ve své výpovědi přiznal. Dle názoru odvolatele není z nahrávky slyšet nic v tom smyslu, že by J. Šinágl volal o pomoc, jak uváděl ve své výpovědi. Vzhledem k tomu, že pan Šinágl je o hlavu větší než Ing. Šimeček, je zcela logické, že by při fyzickém sporu neměl nejmenší šanci, a proto použil pepřový sprej, který nosí běžně u sebe, aby tak odvrátil útok „běsnícího občana“, který navíc chová vůči panu Šimečkovi velkou averzi. Odvolatel dále popisuje, že obviněný J. Šinágl chtěl, aby na pracovní místo, které v současné době Ing. Šimeček vykonává, byl přijat místo Ing. Šimečka přítel J. Šinágl pan Martin Donda. Obviněný Ing. Šimeček dále upozorňuje, že zatímco J. Šinágl po incidentu zaplatí hrob a následně týž den napíše na internet několik článků, Ing. Šimeček je okamžitě ošetřen u lékaře a je mu doporučeno, aby zůstal hospitalizován v nemocnici. Stopy po úderu na tváři Ing. Šimečka jsou patrné i svědkům. Obviněný Ing. Šimeček dále popisuje „cílené útoky“ na svoji osobu ze strany J. Šinágl, které spočívaly ve snaze vyfotit si jej, aby fotka mohla být následně umístěna na web J. Šinágl, stejně tak jako články o Ing. Šimečkovi a jeho ženě. Závěrem podaného odvolání Ing. Šimeček trvá na tom, že zvukovou nahrávku nelze použít jako důkaz a správní orgán I. stupně tedy měl rozhodnout v souladu se zásadou „in dubio pro reo“ (tedy v pochybnostech ve prospěch obviněného).

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor správních agend a krajský živnostenský úřad, podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a dospěl k následujícím závěrům.

K výroku I.

Obviněný byl výrokem I. napadeného rozhodnutí uznán vinným ze spáchání přestupku, kterého se dopustil tím, že v přímém úmyslu dne 21.6.2016 v prostorách Městského úřadu Žebrák, kdy poté, co byl panem Ing. Bohdanem Šimečkem, nar. 1.7.1966, vyzván k opuštění kanceláře účetní v Městském úřadě Žebrák tohoto označil jako „hajzlíka“, přičemž mu urážlivě tykal a vyhrožoval. V jednání obviněného správní orgán I. stupně shledal naplnění znaků skutkové podstaty přestupku podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, a to konkrétně úmyslné narušení občanského soužití jiným hrubým jednáním.

Krajský úřad především uvádí, že ze spisového materiálu, který mu byl předložen k odvolacímu řízení, není zřejmé, v čem konkrétně mělo spočívat „vyhrožování“. Z podkladů pro vydání rozhodnutí tak není vůbec zřejmé, že by k nějakému vyhrožování, jež by bylo možno podřadit pod skutkovou podstatu přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, ze strany obviněného J. Šinágla došlo. O takový případ by se jednalo zejména a v případě, vyhrožoval-li by obviněný jinému ublížením na zdraví (přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně naruší občanské soužití vyhrožováním újmou na zdraví), popř. jinou újmou, jež by svou závažností dosahovala intenzity spáchání přestupku (přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně naruší občanské soužití jiným hrubým jednáním). Žádné takové vyhrožování však nebylo z podkladů pro vydání rozhodnutí shledáno. Pokud jde o „výhrůžku“, že si J. Šinágl na Ing. Šimečka „posvítí“, vyřčenou poté, co byl Ing. Šimečkem, úředníkem Městského úřadu Žebrák, v prostorách Městského úřadu Žebrák vyzván, aby „vypadnul“, tato „výhrůžka“ zjevně nemohla naplnit skutkovou podstatu přestupku proti občanskému soužití. Krajský úřad shledal v souvislosti s projednávaným skutkem, jímž je vymezen předmět řízení vedeného proti obviněnému J. Šináglovi, jako další zásadní nedostatek skutečnost, že v písemnosti oznámení o zahájení řízení ze dne 13.3.2017, které bylo zasláno oběma obviněným, není skutek spočívající v údajném „vyhrožování“ vůbec uveden, a o tomto skutku proti obviněnému nebylo zahájeno řízení o přestupku.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že skutky spočívající v označení Ing. Šimečka za „hajzlíka“ a v „urážlivém tykání“ jeho osobě, nemohly být projednány jako přestupek proti občanskému soužití spáchaný ublížením na cti urážkou či vydáním v posměch podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, jelikož ve smyslu § 68 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích nebyl v zákonem stanovené lhůtě podán osobou přestupkem postiženou (Ing. Šimečkem) podán návrh na projednání přestupku. Proto dle textu odůvodnění napadeného rozhodnutí došlo k odložení věci dle § 66 odst. 3 písm. f) zákona o přestupcích. Nutno pro úplnost dodat, že v předloženém spisovém materiálu k odvolacímu řízení se nenachází usnesení o odložení věci a není zde ani protokol o hlasování, ze kterého by bylo patrné, zda správní orgán I. stupně skutečně věc v předchozí době odložil. Odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž je uvedeno, že předmětná část věci byla odložena, tedy neodpovídá skutečnému stavu věci. Totožné jednání obviněného J. Šinágla však bylo správním orgánem I. stupně zároveň kvalifikováno jako přestupek dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích projednávaný z úřední povinnosti, a bylo o něm zahájeno řízení o přestupku a rozhodnuto ve výroku I. napadeného rozhodnutí.

Odvolací správní orgán se neztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně v tom, že jednání spočívající v označení Ing. Šimečka za „hajzlíka“ a „urážlivé tykání jeho osobě“ by bylo možno v daném případě kvalifikovat jako přestupek dle ustanovení § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, úmyslné narušení občanského soužití jiným hrubým jednáním. Odvolací správní orgán naopak zastává názor, že uvedené jednání bylo nutno kvalifikovat jako podezření ze spáchání přestupku podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, tedy

jako ublížení na cti urážkou či vydáním v posměch, jelikož úprava této skutkové podstaty je speciální oproti přestupku spáchaném úmyslným narušením občanského soužití jiným hrubým jednáním dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích. Objektem ochrany obou zmíněných skutkových podstat přestupků je občanské soužití, jež lze definovat jako souhrn ustálených pravidel jednání a chování ve společnosti, který je založen na respektování práv ostatních lidí, jejichž dodržování v určitém čase a místě je ve společnosti obvyklé. Jestliže tedy mělo dojít k narušení občanského soužití jednáním spočívajícím v označení jiné osoby za „hajzlíka“ a v „urážlivém tykání“, bylo nutné při právní kvalifikaci skutku primárně vyhodnotit, zda uvedené jednání vykazuje znaky konkrétních hrubých jednání vymezených v ustanovení § 49 zákona o přestupcích (jako např. urážka na cti, vyhrožování újmou na zdraví, nepravdivé obvinění z přestupku, drobné ublížení na zdraví, schválnost), či zda se sice jedná o hrubé jednání, které je schopno narušit občanské soužití, avšak není podřaditelné pod žádnou z příkladmo uvedených speciálních skutkových podstat přestupku a proto je nutno jej kvalifikovat jako „jiné hrubé jednání“. V daném případě dle názoru odvolacího správního orgánu je bez jakýchkoliv pochybností, že předmětné jednání mělo být kvalifikováno jako podezření ze spáchání přestupku podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, kterého se dopustí ten, kdo jinému ublíží na cti tím, že ho urazí nebo vydá v posměch. Z hlediska právní kvalifikace pak není rozhodující skutečnost, že nejpozději do 21.9.2016 nebyl podán návrh na projednání přestupku, a proto nebylo možno přestupek dle § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích projednat.

Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že o skutečích spočívajících v označení Ing. Šimečka za „hajzlíka“ a v „urážlivém tykání“ jeho osobě nemělo být vedeno přestupkové řízení, jelikož nebyl podán návrh na projednání přestupku ve smyslu § 68 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích. Ostatně odvolací správní orgán k tomu považuje za nutné dodat, že správní orgán I. stupně neprojednával jako přestupek ani jednání Ing. Šimečka, který opakovaně vyzýval J. Šinágla, aby „vypadnul“, přičemž z podkladů pro vydání rozhodnutí vyplývá, že právě toto slovní vyjádření Ing. Šimečka mohlo být v průběhu incidentu prvním útokem na zájem chráněný zákonem ve smyslu § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací správní orgán výrok I. napadeného rozhodnutí změnil a řízení vedené proti obviněnému J. Šináglovi zastavil, jelikož v odvolacím řízení bylo zjištěno, že správní orgán vedl o předmětných skutečích z moci úřední řízení o přestupku, který však bylo možno projednat pouze na návrh podaný v režimu § 68 zákona o přestupcích.

K výroku II.

- písm. a)

Správní orgán I. stupně vedl dle § 57 odst. 2 zákona o přestupcích společně řízení o přestupcích obviněného J. Šinágla a Ing. Šimečka. Obviněný se dle § 81 odst. 1 zákona o přestupcích může proti rozhodnutí o přestupku odvolat v plném rozsahu. V případě, že je ve

společném řízení vedeném proti více obviněným, jejichž přestupky spolu souvisejí a jsou projednávány tímž orgánem, vydáno společné rozhodnutí, není tím automaticky založeno právo obviněného podat odvolání proti těm výrokům rozhodnutím, jimiž bylo rozhodnuto o přestupcích jiných obviněných. Obviněný má právo podat odvolání proti rozhodnutí o přestupku ve své věci, tedy v případě společného rozhodnutí pouze proti výroku, jímž bylo rozhodováno ve věci jeho přestupku. Nemá naopak oprávnění napadat společné rozhodnutí v rozsahu těch výroků, jimiž bylo rozhodnuto ve věci jiných obviněných, a jimiž není nijak zasahováno do jeho právní sféry (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soud ze dne 22.2.2007, č.j.: 2 As 59/2006 – 62, v němž soud dospěl k následujícímu závěru: *Skutečnost, že správní orgán vedl společné řízení o přestupcích dvou účastníků těžce dopravní nehody (§ 57 odst. 2 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích), v němž pak vydal ohledně každého z účastníků samostatné rozhodnutí, nezakládá účastníku aktivní legitimaci k podání žaloby proti rozhodnutí o přestupku druhého z účastníků. Soud takovou žalobu odmítne, neboť je podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]*).

Jelikož Ing. Šimeček nedisponuje právem podat odvolání proti výroku I. napadeného rozhodnutí vydaného ve věci obviněného J. Šinágla, bylo jeho odvolání v části, směřující proti výroku I. napadeného rozhodnutí, zamítnuto jako odvolání nepřípustné.

- písm. b)

Odvolací správní orgán považuje skutkový stav věci za zjištěný bez důvodných pochybností pro to, aby bylo možno bez jakýchkoliv pochybností možno vyhodnotit otázku zavinění ze spáchání přestupku. S ohledem na okolnosti daného případu, když incident mezi obviněnými se vyvíjel od slovních ataků k fyzickému kontaktu mezi nimi až k použití pepřového spreje obviněným Ing. Šimečkem proti obviněnému J. Šináglovi, bylo za účelem vyhodnocení otázky naplnění podmínek jednání v nutné obraně nutno vypořádat se co nejpřesněji se zjištěním skutkového děje průběhu incidentu. Právě ve fázi, kdy tento skutkový děj v prostorách chodby Městského úřadu Žebrák gradoval, však incidentu nebyl přítomen žádný svědek. Zásadním důkazem je zvukový záznam incidentu pořízený obviněným J. Šináglem. Tento zvukový záznam je pak nutno hodnotit v kontextu s popisem incidentu tak, jak jej popsali zejména obviněný Ing. Šimeček a obviněný J. Šinágl. Svědci nebyli přítomni v prostoru, kde došlo k eskalaci konfliktu použitím pepřového spreje.

Důkaz ve formě zvukového záznamu nebyl pořízen v rozporu s právními předpisy. Nejsou v něm zachyceny soukromé projevy fyzických osob, jež nedali souhlas s jejich pořízením, nýbrž krom samotného J. Šinágla, který nahrávku pořizoval, jsou zde zachyceny projevy osob v postavení veřejných funkcionářů, resp. úředních osob při výkonu své činnosti. Pochybnosti o neúplnosti nahrávky či o jejích možných úpravách J. Šináglem neshledal odvolací správní orgán důvodnými ke zpochybnění zjištěného skutkového stavu předmětné věci. Nutno však zopakovat, že obsah samotné nahrávky byl hodnocen ve vzájemné souvislosti s vyjádřením obviněných a svědků.

Ve výroku II. napadeného rozhodnutí správní orgán I. stupně v rámci popisu skutku uvedl, že tento se odehrál tak, že obviněný Ing. Šimeček *poté, co byl panem Janem Šináglem, nar. 9.12.1952, jehož vyzval k opuštění kanceláře účetní v Městském úřadě Žebrák, označen jako „hajzlík“, přičemž mu bylo ze strany jmenovaného urážlivě tykáno a vyhrožováno, tak následně na chodbě Městského úřadu Žebrák vytáhl na jmenovaného Jana Šinágla pepřový sprej a dvakrát mu jej stříkl do očí, přičemž byl jmenovaným Janem Šináglem v rámci jeho obrany udeřen do pravé tváře a kopnut do levé nohy.* Odvolací správní orgán shledal, že výrok napadeného rozhodnutí neodpovídá zcela prokázanému skutkovému ději, jelikož nebylo prokázáno, že obviněný Ing. Šimeček nejprve použil pepřový sprej vůči J. Šináglovi a teprve při použití pepřového spreje jej J. Šinágl kopnul do levé nohy a udeřil do pravé tváře.

J. Šinágl uvedl, že po slovním incidentu mezi obviněnými v době, kdy se již tito dostali do prostoru chodby na Městském úřadu Žebrák, došlo k tomu, že obviněný Ing. Šimeček strčil rukou do J. Šinágla (do oblasti krku či hrudníku), přestože byl předtím J. Šináglem varován, aby se jej fyzicky nedotýkal, načež byl J. Šináglem kopnut do levé nohy a možná ještě postrčen (obviněný J. Šinágl uvedl, že reagoval obranným kopem, který směřoval do spodní poloviny těla, a možná jej ještě postrčil, aby útok Ing. Šimečka zarazil). Teprve poté byl vůči J. Šináglovi pepřový sprej použit. Ing. Šimeček ve své výpovědi uvedl, že na chodbě za dveřmi se k němu začal obviněný J. Šinágl přibližovat, Ing. Šimeček začal mít z něho strach, když už nakročil k němu, tak ho rukou zastavil, a to přiložením ruky na hrudník, jakmile se jej dotknul, byl nakopnut mezi nohy a dále dostal pěstí do tváře, do lící oblasti. Na to Ing. Šimeček vytáhl pepřový sprej a J. Šinágla postříkal.

Verzím popisu události tak, jak jej uvedli obvinění, tedy zejména v tom, že nejprve došlo k fyzickému kontaktu mezi obviněnými a teprve následně k použití pepřového spreje Ing. Šimečkem, pak odpovídá i obsah zvukového záznamu, ze kterého je dle názoru odvolacího správního orgánu rovněž zjevné, že pepřový sprej byl použit teprve poté, kdy již proběhl fyzický kontakt mezi obviněnými. Zejména pasáž záznamu zachycená od 2. minuty a 22. sekundy má dle názoru odvolacího správního orgánu zásadní vypovídací hodnotu, když obviněný Ing. Šimeček zde vůči J. Šináglovi říká: *„Co to bylo, jakej zmetek a jaký zklidni se hajzliku, co to bylo? Takhle se chováte tady, jo?“*, J. Šinágl reaguje voláním: *„Pane starosto!“*, do čehož Ing. Šimeček říká: *„Vypadněte ven!“*, a J. Šinágl křičí *„Byl jsem tady fyzicky napaden!“*. V čase 2 minuty a 34 sekund je slyšet Ing. Šimeček: *„Ty vole, to bylo, to bylo už moc“*, v čase 2 minuty a 36 sekund je slyšet stříknutí pepřovým sprejem. Následně Ing. Šimeček: *„Magore, si na úřadu.“* a J. Šinágl: *„Se zbláznil, tady použil sprej.“*

Z provedených důkazů a všech podkladů pro vydání rozhodnutí bylo bezpochyby prokázáno, že k použití pepřového spreje došlo v samotném závěru konfliktní situace mezi obviněnými, a to až po jejich fyzickém kontaktu. Bylo rovněž bezpochyby prokázáno, že první, kdo aktivně fyzický kontakt vyvolal, byl obviněný Ing. Šimeček, který rukou strčil J. Šinágla do oblasti hrudníku, kdy obsah zvukové nahrávky svědčí o tom, že právě Ing. Šimeček byl v rámci incidentu osobou aktivnější, z jeho projevu není zřejmé, že by na něj J. Šinágl fyzicky útočil a

že by se jej obával, naopak je zjevné, že Ing. Šimeček jednal z určité pozice moci jako úředník v prostorách Městského úřadu Žebrák, když již v počáteční fázi konfliktní situace vykazoval J. Šinágla, aby „vypadnul“ (krajský úřad k tomu dodává, že mezi formulací výzvy ze strany úředníka k osobě, jež se dostavila na úřad, „k opuštění kanceláře“, jež je uvedena ve výroku II. napadeného rozhodnutí, a výzvou, aby tento návštěvník „vypadnul“, kterou Ing. Šimeček opakovaně vůči J. Šináglovi použil, je z hlediska jejich použití úředníkem poměrně značný rozdíl nejen co do ne/vhodnosti, ale i do samotné legálnosti, když dle ustanovení § 4 odst. 1 správního řádu platí, že *veřejná správa je službou veřejnosti a každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc*).

Výše popsaná konverzace zachycená v čase od 2. minuty a 22. sekundy zvukového záznamu rovněž nesvědčí o tom, že by J. Šinágl útočil na Ing. Šimečka tak, jak Ing. Šimeček popisoval, tedy že by se J. Šinágl na chodbě začal přibližovat a Ing. Šimeček z důvodu obavy jej rukou zastavil. Z této konverzace je zjevné, že to byl Ing. Šimeček, kdo byl v konfliktní situaci aktivnější. J. Šinágl naopak opakovaně Ing. Šimečka upozorňoval, aby se jej nedotýkal. Nejzásadnější zjištěnou okolností je potom skutečnost, že použití pepřového spreje, není v daném případě možno posoudit jako jednání v nutné obraně, či jako domnělé jednání v nutné obraně ze strany obviněného Ing. Šimečka. Sprej byl sice použit v poměrně krátké časové době poté, kdy došlo k fyzickému kontaktu mezi obviněnými, jak je však ze zvukové nahrávky zjevné, a to zejména z hlasového projevu Ing. Šimečka („*ty vole, to bylo, to bylo už moc*“ a následně „*magore, jsi na úradě*“), sprej nebyl proti J. Šináglovi použit v době trvajících či hrozících útoku vůči jeho osobě, nýbrž jako msta za dosavadní průběh konfliktu.

Z lékařské zprávy MUDr. Patricie Kratochvílové, odborné oční lékařky, vyhotovené dne 21.6.2016, je prokázáno, že následkem spáchaného přestupku byl erytém v oblasti očních víček a okolí očí Jana Šinágla, a že J. Šináglovi bylo předepsáno užívat po dobu jednoho týdne oční léky.

Pro úplnost krajský úřad dodává, že odpovědnost za přestupek byla v daném případě posuzována podle zákona účinného v době spáchaní přestupku, jelikož pozdější úprava není pro pachatele přestupku příznivější. Byla přitom zohledněna skutečnost, že byt' § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích ve znění účinném ke dni spáchaní přestupku v případě úmyslného narušení občanského soužití formuluje skutkovou podstatu přestupku jako „drobné ublížení na zdraví“ a pozdější právní úprava již naplnění skutkové podstaty přestupku proti občanskému soužití při následku ublížení na zdraví definuje skutkovou podstatu přestupku tak, že „fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jinému ublíží na zdraví“, viz § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, nicméně je zjevné, že na předmětné jednání obviněného Ing. B. Šimečka by se vztahovala i aktuální právní úprava odpovědnosti za přestupek, přičemž posouzení odpovědnosti za přestupek podle aktuální právní úpravy by pro pachatele nebylo nijak příznivější.

Vzhledem k výše uvedenému považuje krajský úřad za bez pochybností prokázané, že se obviněný Ing. Šimeček dopustil přestupku, což správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí řádně odůvodnil. Ke změně výroku II. rozhodnutí bylo přistoupeno z důvodu, že napadený výrok II. rozhodnutí neobsahoval přesný popis skutku ve smyslu § 77 zákona o přestupcích, přičemž změnou napadeného výroku rozhodnutí byl tento nedostatek napraven.

- **písm. c)**

Krajský úřad neshledal nezákonnost či nesprávnost napadeného výroku II. rozhodnutí v části, ve které byla obviněnému V. Šimečkovi uložena sankce pokuty ve výši 5.000 Kč za spáchaný přestupek a dále povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Uložená sankce je přiměřená povaze a závažnosti spáchaného přestupku. Správní orgán I. stupně při jejím uložení ve prospěch pachatele přihlédl k tomu, že k jednání byl vyprovokován vulgárními výrazy Jana Šinágla. Krajský úřad k tomu dodává, že vulgární výrazy J. Šinágla byly zjevně vyprovokovány přístupem Ing. Šimečka, jako úředníka Městského úřadu Žebrák, který začal vykazovat J. Šinágla z prostor kanceláře Městského úřadu Žebrák slovy „vypadněte“ ještě před tím, nežli J. Šinágl použil nějakého vulgárního výrazu. Nicméně v celkovém kontextu se jednání J. Šinágla zejména v počáteční fázi incidentu mohlo jevit jako provokativní, když tento, ačkoliv uváděl, že šel na Městský úřad Žebrák pouze zaplatit za hrobové místo, si již před začátkem svého úředního jednání začal pořizovat zvukovou nahrávku, a jeho chování poté, co vstoupil do kanceláře na Městském úřadu Žebrák, kde probíhalo interní jednání úředníků Městského úřadu Žebrák, nepůsobilo zcela přesvědčivě pro možnost, že jeho jediným cílem bylo skutečně výhradně provést úhradu za hrobové místo, když poté, co mu bylo zde přítomnými sděleno, kde má úhradu provést, měl ještě k přítomnému Ing. Šimečkovi dotaz ohledně jeho majetkových poměrů.

Zároveň je však nutno konstatovat, že u osoby v postavení úředníka územně samosprávného celku se předpokládá schopnost zvládnout situaci (a nenechat se vyprovokovat k neadekvátní reakci), kdy je jí ústně pokládán např. dotaz ohledně majetkových poměrů. Takovou reakcí může být např. sdělení, že takovou informaci osobního charakteru není dotčený úředník povinen sdělovat a ani ji sdělovat nehodlá. Právě to, že se přestupku dopustil obviněný jako úředník územně samosprávného celku v místě a době výkonu své funkce, naopak závažnost spáchaného přestupku zvyšuje.

Je tedy zjevné, že sankce ve formě pokuty ve výši 5.000 Kč za spáchaný přestupek odpovídá závažnosti spáchaného přestupku. Ke spáchání přestupku došlo v prostorách Městského úřadu Žebrák v rámci výkonu úřední činnosti obviněného. Následkem spáchaného přestupku bylo ublížení na zdraví, které si vyžádalo dobu léčení 1 týdně, vzhledem k charakteru spáchaného přestupku není důvod zpochybňovat tvrzení J. Šinágla o tom, že slzel, měl ztížené zaostřování a pálení kůže. Obviněný jednal v úmyslu přímém, když jeho pohnutkou ke spáchání přestupku byla msta za předchozí průběh konfliktní situace mezi ním a J. Šináglem. V řízení nebylo zjištěno, že by obviněný byl za své jednání postížen v disciplinárním řízení.

Povinnost nahradit náklady řízení byla obviněnému stanovena v souladu s ustanovením § 79 odst. 1 zákona o přestupcích, když z podkladů pro vydání rozhodnutí nejsou zřejmé žádné důvody zvláštního zřetele hodné, které by nasvědčovaly možnosti snížení paušálně stanovené výše náhrady nákladů řízení 1.000 Kč.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Ing. Petr Franěk
vedoucí oddělení přestupků

Obdrží:

Jan Šinágl, nar. 9.12.1952, Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák, IDDS: qqufvh3

Mgr. Marie Vrecionová, advokátka, Bří. Nejedlých 220, 266 01 Beroun, IDDS: xchfwgy